

**A KÚRIA  
mint felülvizsgálati bíróság**

*Pfv. III. 20. 379/2013/7. szám*

*A Kúria a dr. Kovács Pál pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek az ügyintéző által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Nógrád Megyei Bíróság előtt 25.P.21.205/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.30.437/2012/9. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 31. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő*

*í t é l e t e t:*

*A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.*

*A felperes a felülvizsgálati eljárásban pervesztes lett.*

*A le nem rótt 500.000 (ötszázezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.*

*Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak helye nincs.*

*I n d o k o l á s*

*A felperes az 1997. április 17-i balesetével összefüggésben érvényesítette kártérítési követelését a kezelését végző egészségügyi intézménnyel szemben, amely perben a Megyei Bíróság P.20.826/2003/15. számú keresetet elutasító ítéletét az Ítéltábla 7.Pf.21.189/2004/4. számú ítéletével helybenhagyott. A felperes e jogerős ítéletek ellen élt perújítással; a perújítási kérelmét arra alapította, hogy az alapeljárásban a bíróságok nem teljesítették az orvosszakértői vélemény kiegészítésére vonatkozó indítványát, holott annak elrendelésével bizonyítani tudta volna állítását, miszerint a szemsérülése nem járt volna állapot rosszabbodásával, ha nem 12 órás késedelemmel szállítják át a Klinikára.*

*A Megyei Bíróság P.20.166/2005/3. számú végzésével a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasította. A végzés indokolásában megállapította, hogy az alapügyben eljáró bíróságok mérlegelhették a döntésük meghozatalánál a perújítási okként megjelölt tényt, az tehát nem tekinthető olyan új ténynek, amely a perújítás megengedésére alkalmas. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság (Ítéltábla 6.Pf.21.302/2005/4. szám) az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta és megállapította, hogy a bizonyítékok esetleges okszerűtlen értékelése téves jogi következtetés, ami perújítási okként nem szolgálhat.*

*A felperes a keresetében bírósági jogkörben okozott kár megtérítése címén 5.000.000 forint és ennek 2004. április 7-től járó törvényes mértékű késedelmi kamatának a megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Arra hivatkozott, hogy az alperes jogszabálysértően járt el a perújítási eljárásban, mert*

*a tényállást nem tárta fel, nem terjedt ki döntése a becsatolt bizonyítékokra és így a jogellenes magatartásával kárt okozott.*

*Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte, mert a felperesnek a Ptk. 349. §-ára alapított követelését a bíróság már jogerősen elbírálta, érdemi ellenkérelmében pedig a kereset elutasítását kérte, vitatta a követelés jogalapját és arra hivatkozott, hogy az alapügyben hozott döntés a kártérítési perben nem vizsgálható felül.*

*Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a per megszüntetésére nem volt lehetőség, mert az alperes által hivatkozott eljárásban a felperes a keresetét az alapperben eljáró bíróságok jogellenes magatartására és nem a perújítási eljárásban eljáró alperesi magatartásra alapította, így nem ugyanazon ténybeli alapon terjesztette elő a követelését. Az alperes jogellenes magatartása hiányában a kártérítési felelőssége nem állapítható meg, a Ptk. 349. §-ának (1) bekezdésében meghatározott feltételek megvalósulásának hiányában a keresetet nem találta alaposnak. Utalt arra, hogy az adott eljárásban nem azt kellett elbírálni, hogy a felperes által hivatkozott körülmények perújítás alapjául szolgálhatnak-e, hanem azt, hogy a perújítási eljárás során az alperes követett-e el jogszabálysértést. Ezért a felperes által előterjesztett szakértői bizonyítást sem tartotta indokoltnak. Rámutatott arra is, hogy a felperes által megjelölt kár elsősorban a szemének elvesztésével áll okozati összefüggésben és nem az alperes által tanúsított magatartással.*

*A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, annak döntésével és a jogi indokaival is alapvetően egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel megállapította, hogy a felperes a perben lényegében azt a kárigényét érvényesítette bírósági jogkörben okozott kárként, amelyet az alapperben eljáró alperes jogerősen elutasított, majd amellyel kapcsolatban a perújítási kérelmet nem találta érdemi tárgyalásra alkalmasnak. Keresetében - ahogy a perújítási kérelmében is - részben az alapperben már csatolt, de álláspontja szerint nem megfelelően értékelt okiratokra és további szakértői bizonyítás szükségességére hivatkozott. Rámutatott arra, hogy az eljáró bírósággal szembeni kártérítési per nem jelenthet új jogorvoslati fórumot a fél számára a kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős ítélet felülvizsgálatára és kártérítés alapjául nem szolgálhat, ha a fél a jogerős ítéletet érdemben, vagy eljárási szabálysértésre hivatkozva továbbra is vitatja. A felperes keresete csak akkor lehetne alapos, ha megállapítható lenne, hogy az elsőfokú döntés felróható okok miatt a perújítási kérelem alapjaként megjelölt bizonyítékokat, illetve tényállításokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte, a perbeli esetben azonban ez nem állapítható meg. Bírósági jogkörben okozott kárról csak abban az esetben lehet szó, ha az az igazságszolgáltatás gyakorlásával okozati összefüggésben keletkezett, vagyis a bíróság feladatai teljesítése körében megvalósított, vagy elmulasztott tevékenységgel függ össze. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra is, hogy felperes által megjelölt, a szeme elvesztésével összefüggésben keletkezett kár nem az alperesi eljárással áll okozati kapcsolatban.*

*A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára kérte utasítani. Hivatkozott az ítéletek eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértésére. Állította, hogy az alperes a „perújítási jogot nem biztosította” a felperes számára, de nem biztosította a Ptk. 349. §-ának és 339. §-ának érvényesülését sem, és kirívóan okszerűtlenül mérlegelve hozta meg az elutasító döntéseket. Állította, hogy a „perújító” bíróság „hamis tényt határozott meg végzésében”, a Pp. 2. §-ának (1) bekezdését sértette meg azzal, hogy nem biztosította a per tisztességes lefolytatásához való jogát.*

*Állította, hogy a bíróság a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését is megsértette, amikor a perújítási kérelem alapjaként megjelölt bizonyítékokat, tényállásokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte, „mely jogellenes, megalapozatlan bírósági ténymeghatározás, az alperest jogtalan előnyökhöz juttatta”. A felperes közbenső ítélet meghozatalát kérte, mely kérelemre a bíróság „nem reagált”.*

*Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, költség igénye nem volt.*

*A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.*

*A felülvizsgálati kérelem nem alapos.*

*Az alperes kártérítő felelősségének elbírálásához szükséges bizonyítást a bíróságok lefolytatták és érdemben helyes, megalapozott döntést hoztak.*

*A felperes a Ptk. 349. §-ának (1) és (3) bekezdésére alapítottan bírósági jogkörben okozott kár megtérítésére kérte az alperes kötelezését. Bírósági jogkörben okozott kárról akkor lehet szó, ha az az igazságszolgáltatás gyakorlásával, tehát a bíróság feladatainak teljesítése körében megvalósított tevékenységgel, vagy mulasztással okozati összefüggésben keletkezett. Az ilyen kár megtérítését igénylőnek kell az általános szabályoknak megfelelően bizonyítania, hogy a bíróság jogellenes tevékenységével, vagy mulasztásával okozati összefüggésben kára keletkezett. A bírósággal szemben indított kártérítési per azonban - miként arra helyesen hivatkoztak a bíróságok - nem jelenthet új jogorvoslati lehetőséget a fél számára a kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős ítélet felülvizsgálatára és nem szolgálhat kártérítés alapjául, ha a fél a jogerős ítéletet érdemben, vagy eljárási szabálysértésre hivatkozva továbbra is vitatja. A felperesnek az alperes elleni keresete pedig ezen alapult.*

*Az alperes ellen indított kártérítési pernek nem lehet alapja az, hogy a felperes által benyújtott perújítási kérelmet érdemi vizsgálatra nem tartotta alkalmasnak a bíróság, holott a felperes szerint azt érdemben kellett volna elbírálni. A jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy a perújítási eljárásban az alperes részéről jogellenes magatartás nem állapítható meg; a bíróság indokát adta a döntésében, hogy miért nem tartja a perújítási kérelmet érdemi elbírálásra alkalmasnak, e körben sem eljárásjogi, sem anyagi jogi jogszabálysértés nem állapítható meg.*

*A felperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 2. §-a (1) bekezdésének a megsértésére is hivatkozott. A Pp. 213. §-ának (1) bekezdése és a Pp. 215. §-a alapján a bíróságnak a kereseti kérelemről kellett döntenie, a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel pedig csak olyan kérdésben támadható, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt. Ebből következően a bíróság az alperes kártérítési felelősségét nem a Pp. 2. §-a alapján vizsgálta, hanem a kereset szerint a Ptk. 349. §-ának (1) bekezdése és a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján. A felperes által megjelölt új jogcím olyan új hivatkozás, amely a felülvizsgálati eljárásban nem terjeszthető elő, ezért a felperes ezzel kapcsolatos tényelőadása sem vizsgálható.*

*Alaptalanul állítja a felperes a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésének sérelmét. Az adott ügyben a bíróság jogerős ítéletében a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján megállapított tényállásból helyesen következtetett arra, hogy az alperesnek nincs jogellenes magatartása a perújítási eljárás során, így nem állapítható meg a kártérítő felelőssége. A jogerős ítélet indokolása helyesen utal arra, hogy a felperesnek nemcsak az alperes jogellenes magatartását, hanem az ezzel okozati összefüggésben álló károsodását is bizonyítania kell, és az általa állított egészségkárosodás, az emiatt érvényesített nem vagyoni és vagyoni kára pedig nem az alperes eljárásával van összefüggésben.*

*A bíróság érdemben bírálta el a felperes keresetét, és miután azt nem tartotta alaposnak, helyesen ítéletet hozott, a közbenső ítélet hozatalának, a feltételek hiányában nem volt meg a törvényi feltétele.*

*Miután a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül eljárva, a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.*

*Az alperesnek perköltség igénye nem volt, ezért a Kúria mellőzte a perköltségről való döntést.*

*A felülvizsgálati eljárásban a felperest a jogi segítségnyújtó szolgálat által kirendelt pártfogó ügyvéd képviselte, ezért a Kúria a Pp. 87. §-ának (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperes pervesztes.*

*A felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.*

*Budapest, 2013. október 24.*

*Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Almásy Mária s.k. előadó bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró*

*A kiadmány hitelélül:*

*kúriai tisztviselő  
HM*